

Številka: 090-107/2020/2
Datum: 06.07.2020

Informacijski pooblaščenec (v nadaljnjem besedilu IP) po informacijski pooblaščenki, Mojci Prelesnik, izdaja na podlagi 2. člena Zakona o Informacijskem pooblaščenecu (Uradni list RS, številka 113/05, 51/07 – ZUstS-A; v nadaljnjem besedilu ZInfP), tretjega in četrtega odstavka 27. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – UPB2, 117/06 – ZDavP-2, 23/14, 50/14, 19/15 – odločba US, 102/15 in 7/18; v nadaljevanju ZDIJZ) ter prvega odstavka 248. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06.– ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13; v nadaljevanju ZUP) o pritožbi Petra Jančiča, **Clevelandska 23, 1000 Ljubljana** (v nadaljevanju prosilec), z dne 9. 6. 2020, **zoper odločbo Okrožnega sodišča v Ljubljani**, Tavčarjeva 9, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju organ), št. Su 656/2019 z dne 25. 3. 2020, v zadevi dostopa do informacije javnega značaja, naslednjo

ODLOČBO:

1. Pritožba prosilca z dne 9. 6. 2020 zoper odločbo Okrožnega sodišča v Ljubljani, št. Su 656/2019 z dne 25. 3. 2020, se zavrne.
2. V postopku reševanja te pritožbe niso nastali posebni stroški.

OBRAZLOŽITEV:

Prosilec je, kot urednik spletnicasopis.eu, 19. 12. 2019 od organa želel pridobiti sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani, s katero je bil Ali Salfini pravnomočno obsojen na zaporno kazen zaradi kaznivega dejanja ropa.

Organ je o zahtevi prosilca najprej odločil z odločbo št., Su 656/2019 z dne 10. 1. 2020, in prosilcu delno ugodil tako, da mu je posredoval uvod, izrek, 3., 4., 6., 13., 23., 24., 26., 27., 32., 33., 34. in 35. točko obrazložitve ter pravni pouk sodne odločbe, iz katerih je, v skladu s 3. točko prvega odstavka 6. člena v povezavi s 7. členom ZDIJZ, izločil varovane podatke. V preostalem delu je prosilčevo zahtevo zavrnil.

Prosilec je zoper to odločbo organa vložil pritožbo, o kateri je IP odločil z odločbo, št. 090-24/2020/2 z dne 24. 2. 2020, s katero je pritožbi z dne 21. 1. 2020 ugodil, odpravil odločbo organa, št. Su 656/2019 z dne 10. 1. 2020 in zadevo vrnil organu prve stopnje v ponovno odločanje, ker se je zaradi nedoslednosti med izrekom in obrazložitvijo, ni dalo preizkusiti, saj ni bilo mogoče ugotoviti, zakaj in katere podatke v sodbi je organ prekrival.

Organ je v postopku ponovnega odločanja izdal odločbo, št. Su 656/2019 z dne 25. 3. 2020 (izpodbijana odločba), s katero je prosilčevi zahtevi delno ugodil, tako da je prosilcu posredoval uvod in izrek sodne odločbe, iz katerih je, v skladu s 3. točko prvega odstavka 6. člena v povezavi s 7. členom ZDIJZ, izločil varovane podatke, v preostalem delu pa je zahtevo zavrnil. V obrazložitvi organ ugotavlja, da se prosilčeva zahteva nanaša na dostop do sodne odločbe Okrožnega sodišča v Ljubljani, opr. št. IV K 35461/2016. Sklicuje se na določbe ZDIJZ, Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB; v nadaljnjem besedilu ZVOP-1), Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba o varstvu podatkov). Dalje

navaja določbe Sodnega reda¹, Zakona o sodiščih² in Zakona o kazenskem postopku (ZKP)³, in ob tem zaključi, da je ime in priimek strank sodnih postopkov javnosti in s tem prosilcem vedno znan (razen če javnost ni izključena) ali pa bi do tega podatka lahko prišli brez večjih težav, četudi bi za sodno odločbo zaprosili po njeni opravljeni številki. Zato je anonimizacija sodnih odločb dejansko nemogoča, če želimo, da je učinkovita in da varuje osebne podatke, skladno z ZVOP-1 in Splošno uredbo o varstvu podatkov. Sklicuje se na odločbo IP, št. 090-137/2019/17 z dne 2. 9. 2019 in ugotavlja, da v konkretnem primeru niso podane okoliščine prevlade javnega interesa, da bi se sodna odločba v celoti posredovala javnosti kot informacija javnega značaja. Stranka postopka namreč ni javna osebnost, niti ne opravlja javne funkcije, zato interes širše javnosti ne prevlada nad interesom pravice stranke do varstva osebnih podatkov. Po mnenju sodišča je nadzoru nad delovanjem sodišča zadoščeno že s posredovanjem izreka oz. same odločitve sodišča. Zato je organ prosilcu poleg uvoda posredoval le izrek sodne odločbe, ki je vedno javno razglašen. V izreku je prekril osebne podatke, ki se nanašajo na obdolženega in oškodovance in podatke, na podlagi katerih bi lahko prosilec zbiral nadaljnje dokumente ali podatke o obdolžencu (tj. naziv sodišča in opravilna številka že izrečene sodne odločbe, katere izrečena obsodba ne prekličče). Tako je v izreku prekril osebne podatke o obdolžencu, tudi osebno ime, ki je v skladu s Sodnim redom sicer informacija javnega značaja in kot tako tudi objavljeno na spletnih straneh sodišč, ter podatke o oškodovancih, podatke o dogodku ter podatke o že izrečeni sodbi, ki se ne prekličče, saj so to vse podatki, na podlagi katerih bi lahko prosilec zbiral nadaljnje dokumente o obdolžencu. Podatki o izrečenih sodbah (naziv in naslov sodišča, številko ter datum izreka odločbe) dejansko predstavljajo tudi že podatke iz kazenske evidence, ki pa niso podatek, ki je informacija javnega značaja, temveč so varovan osebni podatek. Podatki iz kazenskih evidenc se namreč smejo dati le pod pogoji, v obsegu in na zahtevo oseb, določenih z zakonom, ter na način, ki ga določa Pravilnik o kazenskih evidencah. Glede obrazložitve sodne odločbe pa organ navaja, da je sestavljena iz opisa očitnega kaznivega dejanja, dejanskega stanja, dokaznega postopka, izpovedi prič. V njej sodišče navede razloge za vsako posamezno točko sodbe ter določno in popolnoma navede, katera dejstva šteje za dokazana ali nedokazana in iz katerih razlogov. Pri tem navede zlasti, kako presoja verodostojnost protislovnih dokazov, iz katerih razlogov ni ugodilo posameznim predlogom strank, in kateri razlogi so bili za sodišče odločilni pri reševanju pravnih vprašanj, zlasti pri ugotavljanju, ali sta podana kaznivo dejanje in kazenska odgovornost obtoženca in pri uporabi posameznih določb kazenskega zakona glede obtoženca in njegovega dejanja. Če se obtoženec obsodi na kazen, je treba v obrazložitvi povedati, katere okoliščine je sodišče upoštevalo pri odmeri kazni. Sodišče mora posebej obrazložiti, kateri razlogi so bili zanj odločilni, ko je spoznalo, da je treba kazen omiliti, obtožencu kazen odpustiti ali izreči pogojno obsodbo ali da je treba izreči varnostni ukrep ali odvzem premoženjske koristi. Obrazložitev (vsaj v kazenski zadevah) je tako vedno in v celoti prepletena z osebnimi podatki, neposrednimi ali posrednimi, ki se nanašajo tako na obdolženca kot tudi druge udeležence postopka, to je morebitne oškodovance, žrtve in priče, zato je tudi konkretno navajanje zavrnjenih podatkov, zaradi medsebojne prepletenosti, dejansko nemogoče. Glede na navedeno je organ prosilcu omogočil le delni dostop do anonimiziranega izreka sodbe, ki je bil javno razglašen.

Prosiliec je zoper odločbo organa, št. Su 656/2019 z dne 25. 3. 2020, vložil pritožbo z dne 9. 6. 2020. Ponavlja pritožbene navedbe iz njegove prve pritožbe in navaja, da je težko razumeti, zakaj bi sodišče moralo prikriti, na katerem sodišču je bil tam imenovan že obsojen, saj ime sodišča nikakor ni osebni podatek. Prav tako je nerazumljivo, zakaj bi sodišče moralo prikrivati, kakšna je bila obsodba tega sodišča in kdo je sodil. Poudarja, da tudi v ponovnem odločanju organ, čeprav je IP to zahteval, ni pojasnil, zakaj je ime sodišča, ki je sodilo, varovan osebni podatek, ki javnosti ne sme biti dostopen in je vztrajal pri zelo širokem prikrivanju sodbe, ki je še obširnejši kot v prvem odločanju. Novinarju in javnosti omogoča le dostop do izreka, a še to ne celotnega, povrh je povsem nerazumljiv, saj ni jasno niti to, na katero osebo se ta izrek sploh nanaša, kdo je sodil, itd. Meni, da je organ tudi v ponovnem odločanju ravnal napačno in neutemeljeno kratil pravico javnosti do obveščenosti, novinarju pa onemogočil preverjanje podatkov in pošteno obveščanje javnosti.

Po opravljenem predhodnem preizkusu pritožbe, jo je organ, skupaj s prilogami, odstopil v reševanje IP, z dopisom, št. Su 656/2019 z dne 22. 6. 2020.

IP je prosilčevo pritožbo, kot pravočasno, dovoljeno in vloženo po upravičeni osebi, vzel v obravnavo.

¹ Uradni list RS, št. 87/16.

² Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT in 16/19 – ZNP-1.

³ Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14, 8/16 – odl. US, 64/16 – odl. US, 65/16 – odl. US, 66/17 – ORZKP153,154, 22/19, 55/20 – odl. US in 89/20 – odl. US.

Pritožba ni utemeljena.

Uvodoma IP pojasnjuje, da je kot organ druge stopnje v skladu z 247. členom ZUP dolžan preizkusiti odločbo v delu, v katerem jo prosilec izpodbija. Odločbo preizkusi v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni prekršen materialni zakon. IP poudarja, da je predmet presoje pritožbenega postopka le izpodbijana odločba, zato razlogi, s katerimi poskuša organ pri odstopu pritožbe dodatno obrazložiti svojo odločitev, niso upoštevni, saj ne morejo biti stvar presoje pritožbenega postopka s strani IP.

V konkretnem primeru ni sporno, da je organ prosilčevo zahtevo obravnaval po določbah ZDIJZ in v tem postopku izdal izpodbijano odločbo. IP je tako kot pritožbeni organ v postopkih dostopa do informacij javnega značaja pristojen za presojo te izpodbijane odločbe, ne glede na odločitev Vrhovnega sodišča v zadevi X Ips 4/2020 z dne 27. 5. 2020, ki je bila sicer sprejeta po izdaji izpodbijane odločbe, vendar v pravnem kontekstu in dejanskem stanju, ki se bistveno razlikuje od obravnavane zadeve⁴. Skladno s prvim odstavkom 5. člena Sodnega reda, sodišča namreč zagotavljajo javnost obravnavanja v skladu s procesnimi predpisi in predpisi o dostopu do informacij javnega značaja. Kadar je torej dostop do dokumenta presojan z vidika ZDIJZ, je pritožbena presoja takšne odločitve v pristojnosti IP.

Dalje IP ugotavlja, da v zadevi prav tako ni sporno, da je organ zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, da zahtevane informacije spadajo njegovo v delovno področje in da organ z njimi razpolaga.

Prosilec je od organa zahteval posredovanje sodbe prvostopenjskega sodišča v kazenski zadevi zoper poimensko navedenega posameznika. Organ je v postopku ponovnega odločanja z izpodbijano odločbo prosilčevo zahtevo delno zavrnil in mu z delnim dostopom, tj. prekritjem osebnih podatkov, posredoval le uvod in izrek zahtevanega dokumenta, glede posredovanja obrazložitve pa je prosilčevo zahtevo zavrnil, sklicujoč se na izjemo varstva osebnih podatkov.

Na tem mestu IP najprej ugotavlja, da iz spisovne dokumentacije, natančneje iz dokumenta, ki je bil posredovan prosilcu z delnim dostopom, izhaja, da je organ prosilcu posredoval anonimiziran uvod in izrek zahtevane sodne odločbe (tj. brez varovanih osebnih podatkov). Izrek izpodbijane odločbe se sicer pravnoformalno glasi le na posredovanje anonimiziranega izreka sodne odločbe, vendar je v zadevi nesporno, da je organ izpodbijano odločbo izvršil tako, da je prosilcu posredoval anonimiziran uvod in izrek zahtevanega dokumenta, zato je bila v tem obsegu (poleg presoje dostopa do obrazložitve sodne odločbe) opravljena tudi presoja IP v tem pritožbenem postopku.

Prosilec je materialnopravnemu stališču organa nasprotoval, s tem, ko je navajal, da je organ z napačno in neutemeljeno odločitvijo kratil pravico javnosti do obveščeniosti, novinarju pa onemogočil preverjanje podatkov in pošteno obveščanje javnosti.

Predmet tega pritožbenega postopka je torej vprašanje, ali je organ ravnal pravilno, ko je z izpodbijano odločbo delno zavrnil zahtevo prosilca zaradi obstoja izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (varstvo osebnih podatkov), pri čemer je pravilo delnega dostopa iz 7. člena ZDIJZ, uporabil pri posredovanju uvoda in izreka zahtevanega dokumenta, dostop do preostalega dela dokumenta (obrazložitve) pa v celoti zavrnil, ker, upoštevaje njeno vsebino, ni podan javni interes za njeno razkritje javnosti.

Po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi z ugotavljanjem, ali se v posameznem dokumentu nahajajo osebni podatki, katerih razkritje javnosti bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov, je tako potrebno ugotoviti:

1. ali posamezen podatek ustreza definiciji osebnega podatka, in
2. ali za razkritje osebnega podatka javnosti obstaja pravna podlaga.

⁴ V zadevi X Ips 4/2020 je bila namreč prosilka tudi stranka kazenske zadeve, iz katere je zahtevala dokumente.

Poleg ZVOP-1 se od 25. 5. 2018 dalje v Republiki Sloveniji neposredno uporablja Splošna uredba o varstvu podatkov⁵. Ker na nacionalnem nivoju zakona, ki bi zagotovil izvajanje njenih določb, (še) ni, je treba glede varstva osebnih podatkov spoštovati določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov. Ob tem je mogoče ugotoviti, da predmetna uredba bistveno ne spreminja definicije osebnega podatka. Po določilu člena 4, pododstavka (1), pomeni osebni podatek katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom, pri čemer je določljiv posameznik tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika.

IP v zadevi kot nesporno ugotavlja dejstvo, da je bila zahteva postavljena za konkretno osebo, ki jo je prosilec v svoji zahtevi navedel z imenom in priimkom in zahteval dokument (sodbo v kazenski zadevi) v zvezi s tem posameznikom. Dalje IP ugotavlja, da je dejstvo, ali je bil posameznik v kazenskem postopku, katerega dejanja je bil obtožen, kaj je bilo glede tega posameznika v postopku ugotovljeno, ali so bile v postopku izrečene kakšne kazni in katere, vse, mogoče šteti za osebne podatke posameznika, ki je s sklicevanjem na njegovo ime in priimek, po presoji IP, nedvoumno določen in torej pomeni osebni podatek po navedeni definiciji iz Splošne uredbe o varstvu podatkov. Prav tako osebne podatke predstavljajo imena in priimki oškodovancev, prič in drugih udeleženi v konkretnem kazenskem postopku.

Dalje IP pojasnjuje, da Splošna uredba o varstvu podatkov v členu 86 določa, da javni organi oziroma javno ali zasebno telo lahko v skladu s pravom Unije ali pravom države članice, ki velja za javni organ ali telo, razkrije osebne podatke iz uradnih dokumentov, s katerimi razpolaga zaradi opravljanja nalog v javnem interesu, da se uskladi dostop javnosti do uradnih dokumentov s pravico do varstva osebnih podatkov v skladu s to uredbo. Ker razkritje osebnega podatka predstavlja vrsto obdelave osebnih podatkov po členu 4, pododstavku (2) Splošne uredbe o varstvu podatkov, je za presojo dopustnosti razkritja potrebno upoštevati splošne podlage za obdelavo osebnih podatkov, opredeljene v členu 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Iz navedenega člena kot splošno pravilo izhaja, da je obdelava osebnih podatkov (torej tudi razkritje podatkov javnosti) zakonita (dopustna) med drugim tudi, če je obdelava potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca (točka c), ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu (točka e). Pri tem lahko zakonsko podlago za obdelavo osebnih podatkov, upoštevajoč točko c člena 6(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, predstavlja tudi ZDIJZ. **Razkritje osebnih podatkov v postopku dostopa do informacij javnega značaja je namreč dopustno, kadar gre za osebne podatke, ki hkrati pomenijo tudi podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca (1. alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ) ali ko je za razkritje podatkov podan javni interes (drugi odstavek 6. člena ZDIJZ). Zakonsko podlago za obdelavo osebnih podatkov v postopku dostopa do informacij javnega značaja sicer lahko predstavlja tudi kakšen drug zakon.**

Vendar takšna zakonska podlaga, ki bi prosilcu dopuščala, da se seznanj z neanonimiziranimi sodbami organa, IP ni poznana. V slovenskem pravnem redu namreč ne obstaja zakon, ki bi izrecno določal, da se sodbe sodišč lahko prosilcem posredujejo skupaj z osebnimi podatki, ne glede na določbe ZDIJZ.

Glede na navedeno je IP v nadaljevanju presojal, ali za razkritje osebnih podatkov v zahtevanem dokumentu obstaja pravna podlaga v ZDIJZ ali izrecna pravna podlaga v kakšnem drugem zakonu. Ob tem je ugotovil, da zahtevani podatki nedvomno ne pomenijo podatkov o porabi javnih sredstev in podatkov, povezanih z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, zato je IP v nadaljevanju ugotavljal, ali je osebne podatke v predmetnem primeru mogoče razkriti na podlagi testa prevladujočega interesa javnosti kot ga opredeljuje drugi odstavek 6. člena ZDIJZ, oziroma, če za razkritje obstaja zakonita podlaga v drugem zakonu.

IP ugotavlja, da organ delno razkritje uvoda in izreka predmetne sodne odločbe veže na zakonske določbe ZKP in Zakona o sodiščih in posredno na pravico do javnosti sojenja, medtem ko je dostop do obrazložitve tega dokumenta zavrnil zaradi nezmožnosti njene anonimizacije z razloga njene vsebine. Prav tako je navajal, da v konkretnem primeru niso podane okoliščine prevlade javnega interesa in širše javnosti, da bi se sodna odločba v celoti posredovala kot informacija javnega značaja. **Ker pa je prosilec v pritožbi upravičenje za razkritje celotnega zahtevanega dokumenta utemeljeval tudi s**

⁵ Glej tudi Popravek Splošne uredbe o varstvu podatkov (UL L 127, 23. 5. 2018).

kratenjem pravice do obveščeniosti in onemogočanjem prevajanja podatkov in pošteni obveščanju javnosti, je IP v pritožbenem postopku presojal tudi, ali je javni interes za razkritje zahtevanih informacij močnejši od javnega interesa oziroma interesa konkretnih posameznikov za omejitve dostopa do njihovih osebnih podatkov.

Navedena določba drugega odstavka 6. člena ZDIJZ določa, da se ne glede na določbe prejšnjega odstavka (ta določa izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja, *opomba IP*) dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitve dostopa do zahtevanih informacij (razen v zakonu določenih primerih, kamor pa varstvo osebnih podatkov ne sodi, *opomba IP*).

Bistvo presoje testa interesa javnosti je v možnosti relativizacije določene izjeme, ki pa mora biti omejena zgolj na tiste primere, ko je interes javnosti za razkritje določene izjeme močnejši od interesa, zaradi katerega je določena informacija zavarovana kot izjema. Pri uporabi testa prevladujočega interesa javnosti treba presoditi tudi, ali je interes javnosti za razkritje informacije javnega značaja lahko močnejši od potencialno storjene škode, ki bi nastala z razkritjem informacije. Gre torej za izjemo od izjem, ki se uporablja zelo premišljeno in zgolj takrat, ko bi s pomočjo tega testa odkrili nekaj, kar bi pripomoglo k širši razpravi in razumevanju nečesa pomembnega za širšo javnost. Pri testu javnega interesa gre za tehtanje, s katerim mora organ pretehtati, kdaj prevlada pravica javnosti vedeti nad kakšno drugo pravico oziroma izjemo iz ZDIJZ – konkretno varovanimi osebnimi podatki. IP je tako v nadaljevanju moral presoditi, ali je interes javnosti za razkritje zahtevanih informacij večji od interesa, zaradi katerega so te informacije varovane kot osebni podatek konkretnega posameznika, na katerega se nanaša zahteva. Bistveno pa je, da se test javnega interesa uporablja samo za konkreten primer, kar pomeni, da ga je potrebno ugotavljati vsakič sproti in glede na okoliščine konkretnega primera.

IP najprej poudarja, da organ s tem, ko je prosilcu omogočil delni dostop do uvoda in izreka zahtevane sodne odločbe kljub dejstvu, da je prosilec zahteval dokument za poimensko navedenega posameznika, s prekritjem imena in priimka tega navedenega posameznika ni varoval njegovih osebnih podatkov, saj skladno s sodno prakso⁶ v takšnih primerih anonimizacija sploh ni mogoča. Zato se IP strinja s prosilcem, da prekritje ima in priimka posameznika, na katerega se nanaša zahtevani dokument v izreku in uvodu tega dokumenta, ni smiselno, ob dejstvu, da se je nanj skliceval prosilec v zahtevi. Vendar ta ugotovitev po presoji IP ni razlog za drugačno odločitev v predmetni zadevi, še posebej ob dejstvu, da je prosilec vedel, na koga se konkretna odločba nanaša in mu je organ celo v prvem postopku (z odločbo Su 656/2019 z dne 10. 1. 2019) isto sodno odločbo posredoval skupaj z imenom in priimkom posameznika, na katerega se nanaša.

Kot je navedel že organ, je ime in priimek strank sodnih (tudi kazenskih) postopkov javnosti vedno znan (razen če javnost ni izključena) in je tako anonimizacija glede imena in priimka posameznika, na katerega se nanaša konkretna kazenska sodna odločba, praktično nemogoča, oziroma o njej sploh ni mogoče govoriti.

Iz določbe 17. a člena Zakona o sodiščih namreč izhaja, da se, zaradi zagotavljanja javnosti sojenja, izpolnjevanja obveznosti iz drugih zakonov ter obveščanja javnosti in medijev, na oglasni deski in na spletni strani sodišča, med drugim, objavi tudi razpored obravnav in sej, o katerih se obveščajo stranke in pri katerih javnost po zakonu ali odločitvi sodišča ni izključena. Ta razpored obsega tudi opravilno številko in vrsto zadeve, osebno ime sodnika ali predsednika senata, ki zadevo obravnava in osebno ime stranke v postopku. Smiselno enako določbo vsebuje 18. člena Sodnega reda. V šestem odstavku 11. člena pa določa, da so osebna imena strank v kazenskih postopkih informacije javnega značaja, razen če je to izključeno s procesnimi predpisi.

V skladu z drugim odstavkom 353. člena ZKP se sodba izreče in razglasi v imenu ljudstva. Razglasitev sodbe je dalje natančno določena v 360. členu ZKP, ki me drugim določa, da ko sodišče izreče sodbo, jo predsednik senata takoj razglasi. Predsednik senata prebere javno, v navzočnosti strank, njihovih zakonskih zastopnikov, pooblaščenecv in zagovornika, izrek sodbe in pove na kratko njene razloge. Če je bila javnost glavne obravnave izključena, se izrek sodbe vselej prebere na javnem zasedanju. Senat odloči, ali naj se in koliko, izključi javnost pri razglasitvi razlogov sodbe.

⁶ Tako sodbe Upravnega sodišča RS, št. IU 1588/2012-20 z dne 19. 2. 2014, I U 1391/2013-27 z dne 11. 12. 2013, I U 684/2014-24 z dne 27. 8. 2014).

V zvezi s tem IP ugotavlja, da procesni predpis (v konkretnem primeru ZKP), za predmetno kaznivo dejanje ne določa izključitve javnosti, prav tako iz dejanskega stanja predmetne zadeve ne izhaja, da bi bila javnost v konkretni kazenski zadevi izključena. Glede na navedeno je po presoji IP v konkretni zadevi podana podlaga za delno razkritje izreka in uvoda predmetne sodne odločbe, ne glede na to, da je bila zahteva postavljena po imenu in priimku konkretnega posameznika.

Da s posebnimi določbami procesnih (ZKP) in organizacijskih (Zakon o sodiščih) zakonov, ki urejajo dostop do informacij, ni neutemeljeno poseženo v transparentnost delovanja sodišč ter drugih državnih organov, temveč gre za način uresničevanja le-tega, ki upošteva specifičnost določenega področja ter pravice, svoboščine in interese drugih, ki jih je treba na tem področju posebej varovati, je odločilo Vrhovno sodišče v nedavni sodbi X Ips 4 /2020 z dne 27. 5. 2020. V njej je podalo tudi stališče, da so za transparentnost delovanja sodišč z zakoni vzpostavljena tudi temeljna pravila o tem, da so javne tako sodne obravnave kot tudi razglasitve sodb, na podlagi česar je javnost vselej lahko seznanjena z vsebino odločitev sodišč.

Ne samo, da so podatki o strankah konkretne sodne (kazenske) zadeve javni, na podlagi zgoraj citiranih določb Zakona o sodiščih in ZKP, IP dalje meni tudi, da je za razkritje imena in priimka obtoženega in osebnih podatkov o tem, kako je bilo odločeno v kazenski zadevi zoper njega, v uvodu in izreku zahtevanega dokumenta, podan javni interes po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ. Pri presoji je IP izhajal iz dejstva, da je zahtevani dokument v tem postopku kazenska sodba sodišča prve stopnje, ki je vselej javno razglašena (360. člena ZKP). Z dostopom do izreka sodbe v konkretnem kazenskem postopku je bila javnost seznanjena o ključnih ugotovitvah kazenskega postopka. Zato IP, glede na navedeno meni, da je v konkretnem primeru podan javni interes za razkritje **osebnih podatkov konkretnega posameznika v uvodu in izreku zahtevanega dokumenta.** Ta odločitev je podprta tudi z dejstvom, da je prosilec v tem postopku novinar, kar upoštevajoč sodno prasko (npr. sodbi Upravnega sodišča RS I U 1688/2016 z dne 17. 10. 2018, odst. 62, in I U 599/2014 z dne 3. 11. 2015, odst. 46) ni zanemarljivo. V navedenih odločbah je sodišče izpeljalo interpretacijo ZDIJZ, iz katere izhaja, da kljub temu, da prosilcu ni treba utemeljiti pravnega interesa oziroma zahteve za dostop do informacije javnega značaja (tretji odstavek 17. člena ZDIJZ; drugi odstavek 39. člena v zvezi s 5. odstavkom 15. člena Ustave RS), so okoliščine, v zvezi s katerimi prosilec zahteva dostop, pravno relevantne ravno pri uporabi testa javnega interesa oziroma sorazmernosti, ko se medsebojno tehtajo nasprotujoči si legitimni interesi. V tem smislu je tudi za obravnavani primer pomembno, kdo podaja zahtevo za dostop do informacije javnega značaja, katero konkretno informacijo zasleduje in za kakšen namen. Glede na navedeno dejstvo, da je prosilec v konkretnem primeru novinar, ni mogoče vzeti pomembne teže pri odločitvi IP. Namen medijev, ki je v usmerjanju moči preiskovalnega in poglobljenega novinarstva v družbene spremembe, ob podajanju ažurnih, točnih in kakovostnih informacij, ob zavedanju se svoje družbene odgovornosti, se v okoliščinah konkretnega primera kaže v poročanju o tem, kako je bilo odločeno v kazenski zadevi glede pregona kaznivega dejanja ropa, ki se preganja po uradni dolžnosti. Glede na navedeno pri odločitvi o tem, da je v obravnavanem postopku podan javni interes v smislu drugega odstavka 6. člena ZDIJZ, tudi ni zanemarljivo, da se zahtevani dokument nanaša na kazenski postopek, v katerem je pregon storilcev kaznivih dejanj (seveda ob upoštevanju vseh ustavnih pravic obtoženih) v javnem interesu. **IP tako meni, da v obravnavanem primeru glede osebnih podatkov konkretnega posameznika (podatek, da je bil spoznan za krivega, za katero kaznivo dejanje in kakšna kazen mu je bila določena, ali je bila pogojna obsodba zoper njega preklicana ali ne) obstoji javni interes za njihovo razkritje v izreku in uvodu zahtevanega dokumenta, v obsegu, ki je tudi sicer javno razglašen, skladno z določbami ZKP.**

Po drugi strani pa IP ne more slediti pritožbenim navedbam prosilca, da bi morali biti razkriti tudi drugi podatki, ki jih je organ sicer prekril v uvodu in izreku predmetne sodne odločbe (to so podatki o nazivih sodišča in opravnih številkah že izrečenih sodnih odločb, ki se nanašajo na tega posameznika in jih predmetna sodna odločba ne preklicuje, podatki o oškodovancih in podatki o dogodku) in obrazložitev predmetne sodne odločbe. Glede teh podatkov IP namreč ni našel neposredne zakonske podlage, ki bi za razkritje teh podatkov obstaja v Zakonu o sodiščih, ZKP ali kateremkoli drugem zakonu. Določbe Zakona o sodiščih in ZKP, ki so bile podlaga za (posredno) razkritje imena in priimka posameznika, na katerega se zahtevana sodna odločba nanaša, ne določajo neposredne podlage za razkritje teh podatkov v tem konkretnem kazenskem postopku. Poleg tega IP ugotavlja, da za razkritje teh varovanih podatkov ne obstoji javni interes v smislu drugega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po presoji IP namreč javnega interesa, ki je bil podlaga za delno

razkritje izreka in uvoda, ni mogoče prenesti na ostale podatke, ki jih je organ v izreku sodne odločbe prekril. IP namreč ni našel tako zakonske podlage, kot tudi argumentov javnega interesa za razkritje podatka, pri katerem sodišču in s katero sodno odločbo, ki s predmetno ni bila preklicana, je konkretni posameznik že bil obsojen. Argumenti zakonite pravne podlage (Zakon o sodiščih in ZKP) ter argumenti javnega interesa se namreč nanašajo zgolj na sodno odločbo, ki je bila predmet tega postopka dostopa do informacij javnega značaja. Glede na navedeno so pritožbene navedbe, ki zahtevajo razkritje tudi teh podatkov, neutemeljene.

IP namreč argumentov, ki so tehtnico prevesile v prid javnega interesa za razkritje osebnih podatkov konkretnega posameznika v uvodu in izreku zahtevanega dokumenta, ni mogel upoštevati pri presojanju, ali je podan javni interes za razkritje ostalih varovanih osebnih podatkov v uvodu in izreku in za razkritje obrazložitve zahtevanega dokumenta. Kadar organ zahtevo za dostop do informacij javnega značaja zavrne zaradi varstva osebnih podatkov, se vprašanje, razkritje katerih osebnih podatkov je v javnem interesu, presoja upoštevajoč načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov po členu 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Točka c člena 5(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov določa, da morajo biti osebni podatki ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo («najmanjši obseg podatkov»). To pomeni, da se smejo na podlagi drugega odstavka 6. člena ZDIJZ razkriti tisti osebni podatki, ki so nujno potrebni, da se doseže namen ZDIJZ. Namen ZDIJZ, ki izhaja iz 2. člena, je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice posameznikov in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja, pri čemer si morajo organi za uresničitev tega namena prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delu. **Po oceni IP bi dostop do prekritih podatkov v uvodu in izreku ter podatkov v obrazložitvi, ki vsebujejo z vidika zasebnosti relevantno sporočilo o določljivem posamezniku in ostalih posameznikih (pričah, oškodovancih), pomenil prekomeren poseg v zasebnost teh oseb, kar bi bilo tudi v nasprotju z načelom sorazmernosti.** Organ je v obrazložitvi izpodbijane odločbe zapisal, zakaj meni, da anonimizacija obrazložitve zahtevanega dokumenta ne bi bila mogoča. IP se strinja s stališčem organa, da osebnih podatkov ni moč učinkovito anonimizirati, tako zaradi same sestave obrazložitve konkretne sodne odločbe, v kateri se ti podatki prepletajo, kot tudi zaradi dejstva, da je bila zahteva postavljena po imenu in priimku konkretnega posameznika. Tudi če določbo o varstvu osebnih podatkov povežemo z določbo o delnem dostopu po 7. členu ZDIJZ⁷, v konkretnem primeru ta ne bi bil mogoč brez škode za zaupnost varovanih osebnih podatkov, saj glede na zahtevo prosilca, iz obrazložitve ne bi bilo mogoče izločiti varovanih podatkov. Dejstvo je namreč, da je prosilec zahteval podatke o točno določeni osebi z imenom in priimkom, zato se tudi s prekritjem osebnih podatkov ne bi moglo prekriti njegove prepoznavnosti, še več, ob izvedbi anonimizacije obrazložitve zahtevanega dokumenta bi ta povsem izgubil svoj smisel.

Organ je s tem, ko je v tem delu (tj. glede obrazložitve in določenih, zgoraj naštetih podatkov v izreku sodne odločbe) zavrnil prosilčevo zahtevo, zavzel stališče, da bi njeno razkritje (ob dejstvu, da je prosilcu konkretni posameznik poznan), predstavljalo poseg v pravico do varstva osebnih podatkov, torej v temeljno človekovo pravico do zasebnosti (38. člen Ustave RS).

Izpodbijana odločba tako pomeni, da je organ konkretne posameznike v celoti zavaroval pred posegom v njihovo ustavno pravico do zasebnosti, medtem ko je prosilcu ne samo omejil, ampak celo odvzel ustavno pravico do dostopa do informacije javnega značaja (drugi odstavek 39. člena Ustave RS) glede tega dela zahteve. **Zato se je moral IP za popoln preizkus zakonitosti izpodbijane odločbe opredeliti do tega, ali je tak odvzem pravice skladen z načelom sorazmernosti oziroma praktične konkordance (tretji odstavek 15. člena Ustave RS) v okoliščinah danega primera.** Po določbi tretjega odstavka 15. člena Ustave RS so človekove pravice in temeljne svoboščine omejene samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ta ustava. **V obravnavanem primeru je nastala kolizija sobivajočih ustavnih pravic, in sicer med pravico do zasebnosti (38. člen Ustave RS) in pravico dobiti informacijo javnega značaja (drugi odstavek 39. člena Ustave RS).** IP je s tehtanjem pomena pravic v okoliščinah konkretnega primera določil, kateri kolidirajoči pravici je dana prednost. V koliziji dveh enakovrednih pravic (tj. pravic, ki sta ustavnopravno varovani) je potrebna vsebinska omejitev obeh pravic in ne samo ene od njiju (tako tudi odločba Ustavnega sodišča RS, št. Up-406/05 z dne 12. 4. 2007). Prosilec je dostop do obrazložitve zahtevanega dokumenta opravičeval s konceptom javnosti sojenja in nadzora nad delovanjem sodišč. V zvezi s tem IP pojasnjuje, da Ustava

⁷ Če dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije iz 5.a ali 6. člena tega zakona in jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, pooblaščen oseba organa izloči te informacije iz dokumenta ter seznanjeni prosilca z vsebino oziroma mu omogoči ponovno uporabo preostalega dela dokumenta (7. člen ZDIJZ).

RS sicer določa javnost sojenja, torej, da so sodne obravnave javne, da se sodbe izrekajo javno ter da izjeme določa zakon (24. člen Ustave RS), vendar pa je, po oceni IP, omenjena pravica v prvi vrsti namenjena strankam v posameznem postopku, s katero naj bi se zagotovila poštenost sojenja⁸. Ta pravica je vezana na javnost glavne obravnave in javnost izreka sodbe, kar pa ne pomeni, da ima javnost s tem avtomatično neomejen dostop tudi do celotne obrazložitve sodne odločbe v kazenski zadevi, ob predpostavki, da te ni mogoče anonimizirati, ker se zahteva po dostopu do dokumentov iz kazenske zadeve nanaša na poimensko navedenega posameznika, kot v konkretnem primeru. Če je ta pravica v prvi vrsti namenjena strankam postopka, potem takšna pravica ne sme omejiti druge ustavne pravice, pravice do varstva osebnih podatkov oziroma varstva pravic zasebnosti, tudi v okviru sodnega postopka, nikakor pa ne prevladati nad postulati odločanja v postopkih dostopa do informacij javnega značaja. Kar pomeni, da s sklicevanjem na ustavno zagotovljeno pravico do javnosti sojenja, ni mogoče uveljavljati pravice do dostopa do informacije javnega značaja. Pravico dobiti informacijo javnega značaja ureja Ustava RS v drugem odstavku 39. člena, javnost sojenja pa je določena v 24. členu Ustave RS. Sodni red (Uradni list RS, št. 87/16) v 5. členu govori o zagotavljanju javnosti in določa, da sodišča zagotavljajo javnost obravnavanja v skladu s procesnimi predpisi in predpisi o dostopu do informacij javnega značaja. Hkrati pa, da morajo sodišča kot zavezanci po ZDIJZ v postopkih po ZDIJZ upoštevati postulate, ki jih za te postopke predpisuje ZDIJZ, med tem ko skladno s področno procesno zakonodajo (npr. ZKP) zagotavljajo javnost sojenja, saj so sodne obravnave in izrekanje sodb v pristojnosti sodišč in ne drugih državnih organov. Področna zakonodaja, v konkretnem primeru ZKP, jasno določa, kdo in pod kakšnimi pogoji ima pravico dostopati do dokumentov iz sodne zadeve. Tako ZKP v 294. členu določa, da je glavna obravnava javna, Sodni red pa v 11. členu, ki ureja obveščanje javnosti v kazenskih zadevah, da obvestilo o vložnem obtožnem aktu lahko zajema le podatke o vrsti vložnega procesnega akta, pravni opredelitvi in zakonski označbi kaznivega dejanja (tretji odstavek); v obvestilu mora biti posebno opozorilo, v kateri fazi je kazenski postopek, obvestilo o izidu zadeve pa lahko sodišče da po razglasitvi sodbe (četrti odstavek); če je dalo sodišče obvestilo o kazenski zadevi, katere izid je bil v postopku z rednimi ali izrednimi pravnimi sredstvi drugačen od prvotnega, sodišče o tem pisno obvesti javnost na spletnih straneh ali na drug primeren način (peti odstavek). To so podatki, pri razkrivanju katerih, upoštevajoč člen 6, točko (e) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ne gre za kršitve varstva osebnih podatkov. To pa še ne pomeni, da so prosto dostopna tudi celotna obrazložitve sodne odločbe ob dejstvu, da se nanaša na konkretno imenovano osebo. Javnost sojenja pri dostopu do informacij javnega značaja ni namenjena pridobivanju dokumentov, ampak predvsem omogočanju sodelujočim na glavni obravnavi (če razprava ni zaprta za javnost), da v danih pogojih prisostvujejo izvajanju dokazov in drugih dejanj postopka. **V okviru sodne prakse se sicer objavljajo tudi pravnomočne sodbe, vendar na način, da osebe niso določljive. To pa še ne pomeni, da je podan javni interes za razkritje obrazložitve sodnih odločb v postopkih odstopa do informacij javnega značaja per se, v primerih kot je konkretni, ko se zahteva po dostopu do sodbe nanaša na poimensko navedenega posameznika, zato gre za varovane osebne podatke, ki predstavljajo izjemo po tretji točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, kar je pravilno ugotovil tudi organ. Kot je IP že omenil zgoraj, tudi po upravnosodni praksi anonimizacija ni mogoča, kadar prosilec zahteva podatke z navedbo točno določene osebe, saj varovanih osebnih podatkov ni mogoče izločiti iz zahtevane dokumentacije brez ogrožitve njihove zaupnosti, zato je treba dostop do takšnih dokumentov zavrniti v celoti, ne glede na to, da dokumenti vsebujejo tudi morebitne nevarovane osebne podatke (tako sodbe, št. IU 1588/2012-20 z dne 19. 2. 2014, I U 1391/2013-27 z dne 11. 12. 2013, I U 684/2014-24 z dne 27. 8. 2014).**

Pri izvedbi testa praktične konkordance je IP izhajal iz predpostavke, da je dopustna omejitev (legitimni cilj) dostopa do informacij javnega značaja lahko tudi pravica do nedotakljivosti človekove telesne in duševne celovitosti, njegove zasebnosti ter osebnostnih pravic. **Pri tem pa je pri presoji dopustnosti posega v pravico do zasebnosti v konkretnem primeru upošteval, da konkretni posameznik, na katerega se nanaša zahtevani dokument, ni absolutno in relativno javna osebnost, niti ni kaznivih dejanj, v zvezi s katerimi je bil izdan zahtevni dokument, storil v okviru izvrševanja javne funkcije in ne gre za kazniva dejanja, ki so umeščena v poglavje kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva. V obravnavanem primeru je javnost seznanjena z dejstvom kazenskega postopka, prav tako pa tudi z odločitvijo sodišča. Interesu splošne javnosti je po oceni IP v danih okoliščinah v zadostni meri zadoščeno s tem, da je prosto dostopen uvod in izrek sodbe, na podlagi katere se lahko splošna javnost v zadostni meri seznanji z odločitvijo (sodbo) v konkretnem kazenskem postopku, ki s trenutkom njene izdaje seveda še ni niti**

⁸ (Komentar Ustave Republike Slovenije, urednik L. Šturm, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana, 2002, str. 270-273)

pravnomočna. Razkrivanje obrazložitve kazenske sodbe v konkretnem primeru pa bi pomenilo nesorazmeren poseg v zasebnost posameznika, na katerega se nanaša in tudi drugih oseb (prič, oškodovancev), ki so z dogodkom povezane.

Zato, po presoji IP, v konkretnem primeru interes javnosti po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ do razkritja zahtevane obrazložitve sodbe in prekritih podatkov v izreku ni podan v tolikšni meri, da bi prevladal nad interesi, ki terjajo omejitev dostopa iz razlogov, zaradi katerih je informacija zavarovane kot izjema po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Glede na navedene argumente IP meni, da niso podani tehtni razlogi, da bi bil omogočen prost dostop tudi do obrazložitve sodbe in prekritih podatkov v izreku, saj javno razkritje obrazložitve kazenske sodbe ne bi v ničemer pripomoglo k javni razpravi o temah, ki so pomembne za javnost. Zahtevani podatki so morda za javnost zanimivi, vsekakor pa razkritje obrazložitve sodbe v konkretnem primeru ni v javnem interesu.

Kot je IP poudaril že zgoraj, sklicevanje na ustavno zagotovljeno javnost sojenja, ne more a priori pomeniti zakonitega posega v pravico do zasebnosti z razkritjem varovanih osebnih podatkov v postopkih po ZDIJZ, kjer se presoja dostop do zahtevanega dokumenta glede na okoliščine konkretnega primera. Enotna praksa IP, in kot je že bilo navedeno, tudi upravno-sodna praksa je, da anonimizacija ni mogoča, kadar prosilec zahteva podatke z navedbo točno določene osebe, saj varovanih osebnih podatkov ni mogoče izločiti iz zahtevane dokumentacije brez ogrožitve njihove zaupnosti. IP je v posameznih primerih podlago za razkritje varovanih osebnih podatkov našel le v podatkih povezanih z porabo javnih sredstev ali podatkih v zvezi z opravljanjem javne funkcije ali javnimi uslužbenci (npr. odločbe IP, št. 090-234/2018, 090-158/2019, 090-246/2019, 090-282/2019), ali v prevladujoč javni interes (npr. odločbe IP, št. 090-276/2019, 090-39/2019, 090-285/2018, 090-164/2019, 090-75/2018). Ob tem je bilo v vseh postopkih odločeno v okoliščinah konkretnega primera in ob dejstvu, da pojem javnega interesa ni v vsaki zadevi enak ali vnaprej definiran, temveč se lahko kaže v različnih pojavnih oblikah. Prav tako se lahko javni interes s časom spreminja, saj je odvisen od številnih dejanskih okoliščin. Njegova zasnova torej ni konstantna, ampak spremenljiva in odvisna od trenutnega dejanskega stanja. S tem pa je pri izvajanju testa javnega interesa omogočena presoja od primera do primera, ki upošteva različne in prav tako spremenljive dejavnike, ki tvorijo interes javnosti za razkritje. IP zavrača tudi pritožbene očitke o neutemeljenem kratenju pravice javnosti do obveščenosti, saj so glede na prej navedeno prakso pravosodni organi v predhodnih svojih odločbah⁹, ob tako postavljenih zahtevah, le te v celoti zavrnil, medtem, ko je bil prosilcu v predmetnem primeru posredovan (delni) uvod in izrek zahtevanega dokumenta.

Upoštevajoč vse navedene argumente je IP presodil, da je v obravnavani zadevi podana pravna podlaga za razkritje osebnih podatkov konkretnega posameznika v uvodu in izreku zahtevanega dokumenta, in sicer po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ ter določbah Zakona o sodiščih in ZKP. Po drugi strani pa javni interes za razkritje prekritih podatkov v izreku in razkritje obrazložitve predmetne sodne odločbe, upoštevajoč okoliščine konkretnega primera (položaj obtoženca, vrsta kaznivega dejanja, sestava obrazložitve) in način postavitve zahteve, ni podan, oziroma ni večji od pravice konkretnega posameznika in ostalih, da zavarujejo svoje osebne podatke, ki izhajajo iz tega dela dokumenta.

Glede na vse navedeno, je IP zaključil, da je odločitev organa pravilna in na zakonu utemeljena. Zato je pritožbo prosilca, na podlagi prvega odstavka 248. člena ZUP, zavrnil kot neutemeljeno (1. točka izreka te odločbe).

Na koncu IP še pripominja, da bi kazalo, izhajajoč iz razlogov te odločbe, razmisliti o sistemski ureditvi dostopa do sodb sodišč, kar pa ni v neposredni pristojnosti ne organa in ne IP, zato je predmetna odločitev IP, kot je že bilo poudarjeno, vezana le na okoliščine konkretnega primera in se dostop do sodnih odločb v postopkih po ZDIJZ presoja *in concreto*, od primera do primera. Posebni stroški v tem postopku niso nastali.

Ta odločba je v skladu s 30. točko 28. člena Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/2000 s spremembami in dopolnitvami; ZUT) oproščena plačila upravne takse.

Pouk o pravnem sredstvu:

⁹ Npr. odločba sodišča presojana pred IP v zadevi, št. 090-52/2018.

Zoper to odločbo ni dovoljena pritožba, pač pa se lahko sproži upravni spor. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se vloži v 30 dneh od vročitve te odločbe na Upravno sodišče, Fajfarjeva 33, Ljubljana. Tožba se lahko vloži pisno po pošti ali pri navedenem sodišču. Če se tožba pošlje priporočeno po pošti, se za dan izročitve sodišču šteje dan oddaje na pošto. Tožba z morebitnimi prilogami se vloži v najmanj treh izvodih. Tožbi je treba priložiti tudi to odločbo v izvorniku ali prepisu.

Postopek vodila:
Maja Wondra Horvat, univ. dipl. prav.,
svetovalka IP

Informacijski pooblaščenec:
Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

A handwritten signature in blue ink, corresponding to the name Mojca Prelesnik mentioned in the adjacent text.

Vročiti:
organu: Okrožno sodišče v Ljubljani, Tavčarjeva 9, 1000 Ljubljana – z vročilnico ZUP;
prosilcu: Peter Jančič, Clevelandska 23, 1000 Ljubljana – z vročilnico ZUP.

Vložiti :
- zbirka dokumentarnega gradiva, tu.